

In memoriam: pater Frits van der Ven SJ

“Vader en moeder [waren] onverbrekkelijk verbonden als de Bossche Sint-Janstoren met zijn kathedraal.

Moeder als het kerkgedeelte, Brabantse gotiek op z'n hoogtepunt met alle krullen en versiering uit 'n Bourgondische periode. Heel open en licht van binnen.

Vader als de Sint-Janstoren. Gewoon boeren baksteen, markant en vierkant, maar hoog ten hemel rijzend en je kon altijd precies zien hoe laat het was.

Deskundigen zeggen: 'Die toren hoort niet bij die kerk.'

Wij Bosschenaren weten door de eeuwen heen: dit is onze eigen Sint-Jan. Daar moet niemand aankomen.”

– Bron: Frits van der Ven SJ, In dit teken..., Adr. Heinen uitgevers, 's-Hertogenbosch, 2004.

Deze ontroerende karakterisering van zijn ouders komt uit een rede die Frits van der Ven uitsprak op 30 maart 1981 in de Sint-Janskathedraal in Den Bosch, bij de uitvaart van zijn vader.

Toevallig ontmoette ik deze markante pater jezuïet vrij recent; hij was ziek en broos, maar had een uitstraling die indruk op me maakte. Vrolijk. Hartelijk. Hij schijnt als studentenpastor zeer geliefd geweest te zijn, en ik kan me goed voorstellen waarom. Aan de andere kant lees ik ook verhalen over zijn activisme, waarin hij naar voren komt als een koppige, eigenzinnige man – ook daar kan ik me best iets bij voorstellen. Ik weet het niet, ik ken hem verder niet. Maar ik vermoed dat hij iets van die dubbelheid in zich droeg van zijn ouders, en van de kathedraal van zijn geboortestad.

Afgelopen zaterdag stierf pater Van der Ven op 79-jarige leeftijd, komende zaterdag wordt hij begraven, vanuit diezelfde Bossche Sint-Janskathedraal. Moge hij rusten in vrede.